

ת"פ 33200/05/20 - מדינת ישראל נגד עמיר ישראל, אייל כהן, ספיר שמחי, עידן קסלר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33200-05-20 מדינת ישראל נ' ישראל ואח' 27 אוקטובר 2021

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד עופרה קרמני ועו"ד גיל קרן

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

נגד

הנאשמים

עמיר ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד יצחק איצקוביץ'

אייל כהן

על-ידי ב"כ עו"ד גד זילברשלג

ספיר שמחי

עידן קסלר

על-ידי ב"כ עו"ד אמיר נבון

גזר דין

לגבי נאשמים 1, 2 ו- 4

כללי

1. הנאשמים 1, 2 ו- 4 (להלן בגזר דין זה- **הנאשמים**) הודו בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשעו בעבירות הבאות:

נאשמים 1 ו- 2: ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים** או **הפקודה**); החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה ונטילת חשמל בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**).

נאשם 4: סיוע לייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

הודאת הנאשמים ניתנה במסגרת הסדר טיעון בגדרו תוקן כתב האישום אך לא גובשה הסכמה לעניין העונש.

להשלמת התמונה העובדתית יצוין, כי במועד מאוחר יותר, הודה אף נאשם 3 בעובדות כתב אישום מתוקן, אך בהינתן העובדה כי מדובר במי ששולב בקהילה טיפולית סגורה, נדחה עניינו למועד מאוחר יותר.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.8.2019 שכר נאשם 3 דירה בחולון, כאשר נאשמים 1 ו-4 שימשו כערבים לחוזה השכירות. במועד שאינו ידוע במדויק, אך בתקופה שבין יום 8.10.2019 ליום 23.4.2020 (להלן - **התקופה**), הוסבה הדירה למעבדת סמים כאשר הותקנו בה מחיצות גבס וציוד רב הכולל 46 נורות, 12 יחידות מפוחים, 12 מאווררים, 5 מזגנים, אוהלים, חומרי דישון, עציצים, מדי לחות וטמפרטורה וצינורות השקיה (להלן - **המעבדה**).

נאשם 2 הצטרף למעבדה במהלך חודש ינואר 2020.

במהלך התקופה גידלו נאשמים 1-3 סם מסוכן מסוג קנאבוס, כאשר ביום 23.4.2020, גידלו והחזיקו בדירה 208 שתילים במשקל כולל של 50 ק"ג, וכן סם קנאבוס במשקל 52 גרם (סך הכל 50.05 ק"ג).

עובר ליום 23.4.2020, ובמהלך התקופה, הועסק נאשם 4 כעובד במעבדה בשכר של ₪ 50 לשעה.

תסקירי שרות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 1 עולים הנתונים הבאים:

הנאשם כבן 39, נשוי ואב לשני ילדים, בתו הקטנה בעלת צרכים מיוחדים, והוא מגדל ביחד עם אשתו גם את שני ילדיה של אשתו מנישואיה הקודמים. הנאשם משמש כבעלים של חנות לממכר טלפונים בנס ציונה. הנאשם שירת שירות צבאי מלא כמכונאי רכב, עבד לאחר שחרורו בעסקי הובלות, אך לאחר שנפצע ברגלו ונאלץ לעבור הליך שיקום ארוך, החל לעסוק בממכר טלפונים, תוך ניסיונות לפתוח עסקים נוספים. הנאשם ציין בפני קצינת המבחן כי חובותיו הכספיים עומדים על כ- 120,000 ₪. צוין כי לאורך השנים החל הנאשם לצרוך סמים בשכונת מגוריו, אך נטען כי מאז נישואיו והולדת ילדיו, הפסיק לחלוטין את השימוש, למעט שימוש בקנאביס רפואי בשלוש השנים האחרונות על-מנת להתמודד עם כאבים כרוניים בעקבות הפציעה.

לנאשם שמונה הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלימות, והוא היה מצוי בקשר טיפולי בעבר עם שרות המבחן, תוך ששרות המבחן התרשם משינוי שעובר הנאשם בעקבות הטיפול. הנאשם הסכים לקחת חלק בעבירה מטעמים כלכליים, וזאת מבלי שיידע את אשתו.

שרות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות קוגניטיביות ותפקודיות טובות, אך דימויו העצמי נמוך, והוא מרוכז בהוכחת יכולות בהצלחה כלכלית כדרך להעלות את דימויו העצמי. ברקע לעבירות שביצע תקופה משברית שחוה ברמה הכלכלית, וההתרשמות היא כי הנאשם נוטה לצמצם מחומרת מעשיו, ומחזיק בעמדות מקלות ביחס לשימוש בסם מסוג קנאביס. שרות המבחן ציין כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית, אולם לא היה בה כדי לסייע באותו תהליך של בחינה עצמית.

על יסוד האמור לעיל, התסקיר אינו כולל המלצות טיפוליות.

4. מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 2 עולים הנתונים הבאים:

הנאשם בן 34, נשוי, אב לארבעה ילדים, עובד תקופה קצרה בתחום השיפוצים. הנאשם נולד בישראל אך בגיל שנתיים עבר להתגורר עם הוריו בברזיל למשך מספר שנים וחזר ללמוד בישראל בכיתה "א". הנאשם עבר מספר בתי ספר לאורך השנים, שולב בתכנית להשלמת השכלה אשר פועלת במסגרת חוק קידום נוער, ובהמשך השתלב בחזרה בתיכון, סיים 12 שנות לימוד, ושירת שירות צבאי מלא. לאחר השחרור מהצבא, ולמשך מספר שנים עבד הנאשם בהובלות, אולם בהיותו בן 25 עבר תאונה, שלאחריה החל לסבול ממצבי חרדה, ובגיל 28 עבר משבר בעקבות החרדות והחליט להפסיק את עבודתו כנהג משאית בתחום ההובלות. הנאשם ניסה לפתוח עסקים בתחום המזון, אולם נקלע לחובות העומדים על סך של כ- 100,000 ₪. הנאשם שיתף כי הוא מתמודד עם חרדות בעקבות התאונה שעבר, אך לא מקפיד על מעקב פסיכיאטרי רציף, הגם שלעיתים נוטל ציפרלקס. הנאשם התחתן בגיל 26, התגרש לאחר מספר חודשים, ובגיל 29 התחתן בשנית, כאשר לבני הזוג ארבעה ילדים משותפים, ולאשתו ילדה בת 9 מנישואין קודמים.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם חווה את מעצרו באופן מרתיע, ובהמשך, לאחר ששוחרר למעצר בית, צוין כי שולב בקבוצה טיפולית לעצורים, וכן בסדנת חוק ומשפט. הנאשם התייצב למפגשים הטיפולים, וזאת לצד פניה למרפאה לבריאות הנפש, אך זאת לא הובילה לקבלת טיפול נוכח תפוסה מלאה והגבלות הקורונה.

הערכת שרות המבחן כי הנאשם ביצע את העבירה נוכח קשייו השונים, תוך עריכת שיקולי רווח והפסד. שרות המבחן אף העריך כי הנאשם לא בחן את השלכות מעשיו על האחר, וגם כיום ניכר כי אינו מכיר בפגיעה בחברה.

צוין כי אף שמדובר בעבירה הראשונה שביצע הנאשם, ואף שביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי, התקשה לבחון את התנהלותו בתוך תהליך ביצוע העבירה, ולא מזהה מצוקה כלשהי או יעד טיפולי מלבד החרדה. הנאשם לא קידם לאורך תקופת הקשר עם שרות המבחן את הטיפול בתחום החרדה, ולהערכת שרות המבחן, הרצון שמבטא הנאשם להשתלב בטיפול, הוא פועל יוצא של ניסיונו להשפיע על ההליך הפלילי ולצמצם את הענישה.

לדבריו, טרם הסכמתו לבצע את העבירה, בחן ובדק את ההשלכות האפשריות, וסבר כי במידה וייתפס, העונש יהיה עבודות שירות, ולכן ביצע את העבירה.

על רקע האמור לעיל, התסקיר אינו כולל המלצה טיפולית, תוך ששרות המבחן ציין כי ענישה מקלה תחזק את דפוסיו, ותעביר מסר מקל לבחירתו המושכלת של הנאשם לביצוע העבירה, מתוך שיקולי רווח והפסד.

5. מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 4 עולים הנתונים הבאים:

הנאשם בן 33, רווק ואב לילד בן שנה ממערכת יחסים שהסתיימה, מזה מספר חודשים עובד כשכיר בחברה להתקנת שלטים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, חווה קשיים חברתיים ורגשיים בתקופת לימודיו, ואף שולב בפנימייה בגיל תיכון, אך לא נותר במסגרת זו אלא חזר למערכת הבית-ספרית בעיר מגוריו. הנאשם התגייס לצה"ל אך שוחרר לאחר שלושה חודשים בעקבות מחלת כליות, ועבד בעבודות מזדמנות לאורך השנים. הנאשם עשה שימוש לאורך השנים בקנאביס, במסגרות חברתיות, ושלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בתחום האלימות, ובמסגרת זו היה בקשר עם שרות המבחן בעבר, והתרשמות גורמי הטיפול הייתה כי מדובר במי שנתרם מהטיפול וערך שינוי באורח חייו.

הנאשם הסביר לקצינת המבחן כי מעורבותו בעבירה הייתה על רקע כלכלי, לאחר שהיה מובטל במשך תקופה, והוא התקשה להעמיק בזמן אמת בהשלכות בחירותיו ומעשיו לטווח הרחוק, וזאת בניגוד לתובנות שהוא מגלה היום.

שרות המבחן סבר כי נוכח עמדתו של הנאשם, השוללת נזקקות טיפולית, אין מקום לשלבו בהליכים מסוג זה, אולם בהינתן שיתוף הפעולה ונתוניו, ניתן להסתפק בצו של"צ בהיקף של 250 שעות.

עדים וראיות לעניין העונש

נאשם 1

6. הוריו של הנאשם העידו בשלב העונש, והוסבר כי מדובר באנשים מבוגרים וחולים, הנעזרים רבות בנאשם לצורך התנהלותם היומיומית.

נאשם 2

7. אשתו של הנאשם תיארה את התנהלותו החיובית של הנאשם במערכת היחסים הזוגית, את אופן גידולם המשותף של חמשת ילדיהם (ילדה אחת כאמור, היא בתה של האשה מנישואין קודמים).

אחיו של הנאשם התייחס לאותן חרדות מהן סובל הנאשם, לקשיים שהיו מנת חלקו, ולצורך להעניק לו תמיכה שוטפת לאורך השנים. העד ציין כי בהיותו אחיו הגדול של הנאשם הוא לוקח אותו תחת חסותו, וידאג כי יטופל בחרדות מהן הוא סובל.

בן-דודו של הנאשם, העובד בתחום השיפוצים ומעסיק את הנאשם, התייחס לתקופת עבודתו בתחום השיפוצים (מספר חודשים) וציין כי מדובר בעובד רציני ואמין, אשר מתמודד עם בעיות נפשיות לא פשוטות.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה על-ידי ההגנה, ונערכה על-ידי ד"ר מה-נעים, עולה כי פציעתו של הנאשם בתאונת דרכים בשנת 2010, הובילה להתפתחות הדרגתית של התקפי חרדה, רגישות, נטייה למצבי רוח ופרצי זעם, וטיפולו לאורך השנים לא היה מיטבי. צוין כי הנאשם לא אובחן כראוי, וקיבל טיפולים שהרלוונטיות שלהם חלקית בלבד. המעצר וההליכים המשפטיים העצימו את החרדות של הנאשם, הובילו אותו לניסיונות טיפוליים נוספים, והוא אף נקלע לקשיים תפקודיים.

עורך חוות הדעת התרשם כי נתוניו המורכבים של הנאשם בצירוף לאיבוד מקור פרנסתו והצורך לפרנס את משפחתו, הובילו את הנאשם לבצע את המעשה, והוסבר כי יש להעניק לו טיפול לנפגעי פוסט-טראומה. עוד צוין, כי כליאה עלולה להחמיר את מצבו הנפשי, כך שיש להימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

הסנגור הגיש אף מסמכים רפואיים שונים מקופת החולים, מהמרכז הרפואי "מרחבים" ומהמרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב, אולם התייחסות למסקנה העולה מהם נכללה ממילא בחוות דעתו של הפסיכיאטר, כך שלא ראיתו לפרטם.

בהקשר לחוות הדעת ולאחר חקירתו הנגדית של הפסיכיאטר, ציינה התובעת כי אין המדובר בחוות דעת רפואית של ממש, שכן היא מבוססת על מפגש בודד שערך הפסיכיאטר עם הנאשם, בלא שנערכו בדיקות נוספות, על כל המשתמע מכך. נטען כי הלכה למעשה, מדובר ב"מסמך המלצה", בדומה לתסקיר שרות המבחן, ומשכך, יש לקבוע את משקלו בהתאם.

טיעוני הצדדים לעונש

8. התביעה התייחסה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, לחומרת המעשים, לצורך להילחם בתופעת מעבדות הסמים, ולעובדה כי מדובר בעבירות בעלות רציונל כלכלי.

על בסיס הטיעונים האמורים ופסיקה שהוצגה, סברה התביעה כי מתחם העונש הראוי **בעניינם של**

נאשמים 1 ו-2, נע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר, בעוד מתחם הענישה בעניינו של נאשם 4, שהורשע כאמור בעבירת סיוע, נע בין 15 חודשי מאסר ל- 30 חודשי מאסר.

בהינתן עברו הפלילי של נאשם 1, והתרשמות שרות המבחן, סברה התביעה כי יש מקום למקם את הנאשם במרכז המתחם, ולהטיל עליו לצד עונש המאסר גם מאסר מותנה וקנס.

העובדה כי אין לחובת נאשם 2 עבר פלילי, הובילה את התביעה למסקנה כי ניתן למקמו בשליש התחתון של מתחם הענישה.

בעניינו של נאשם 4, ולאור העובדה כי מדובר בשכיר ולא ב"שותף", ובשים לב ליתר נתוניו, סברה התביעה כי ניתן למקמו בשליש התחתון של המתחם.

9. **ב"כ נאשם 1** סבר כי מתחם העונש ההולם **נע בין 18 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר**, וכי ניתן להסתפק באימוץ הרף התחתון של המתחם. נטען כי יש ליתן משקל לקבלת האחריות של הנאשם, לנתוניו האישיים, להיותו אב לילדים ובהם ילדה עם צרכים מיוחדים, ולשירותו הצבאי המלא. עוד הוסבר, כי הרקע לביצוע העבירות נעוץ בשימוש בסם, תוך הדגשת העובדה כי בהמשך, קיבל הנאשם אישור לצריכת קנאביס רפואי. הנאשם נקלע ל משבר כלכלי, הביע חרטה על מעשיו, והוא תומך בהוריו המבוגרים, על כל המשתמע מכך.

הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, ביקש להעניק לו הזדמנות וכן לשלבו בטיפול שיקומי.

10. **ב"כ נאשם 2** סבר כי יש לבצע הבחנה בין המתחם שייקבע בעניינו של נאשם 1 לבין המתחם שייקבע בעניינו של נאשם 2, שכן חלקו בביצוע העבירה קטן יותר מחלקו של נאשם 1, וזאת נוכח העובדה כי הצטרף לניהול המעבדה רק במהלך ינואר 2020.

הסנגור הציג בטיעונו פסיקה בתיקי מעבדות המשקפת עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, תוך התייחסות לנתוניו החיוביים של הנאשם; להודאתו; לשירותו הצבאי המלא; להיותו אב לחמישה ילדים בגיל צעיר ולקשיו הכלכליים.

עוד נטען, כי השילוב שבין הנתונים האמורים לקשיו הנפשיים של הנאשם כעולה מתסקיר שרות המבחן ומחוות הדעת הפסיכיאטרית, מצדיקים הימנעות מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

הסנגור הפנה את תשומת לב בית המשפט לעובדה כי הנאשם השתתף בהליכי טיפול במהלך תקופת מעצרו ומסר בדיקות שתן נקיות.

הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא מצטער על מעשיו ומכה על חטא ביחס לנזק שגרם למשפחתו ולסובבים אותו.

11. **ב"כ נאשם 4** עתר לאימוץ המלצת שרות המבחן ולהשתתף צו של"צ. נטען כי עניינו של נאשם 4 שונה בתכלית בהיותו "שכיר", אשר עבד במעבדה מספר ימים תמורת שכר של 50 ₪ לשעה. הסנגור הפנה לעמדת שרות המבחן וסבר כי זו מבוססת על הערכה כי הסיכון שהנאשם יבצע עבירות נוספות הוא מצומצם ביותר.

בנסיבות אלה סבר הסנגור, כי אף אם יש מקום לקבוע מתחם שהרף התחתון שלו עומד על 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי נוכח סיכויי השיקום של הנאשם יש מקום לסטות מהמתחם, ולאמץ את עמדת שרות המבחן, כאמור לעיל.

הנאשם בדברו האחרון ציין כי הבין את הטעות שעשה, ושמח שעבר את כל הדרך על-מנת לדעת לא לחזור למקום זה, פעם נוספת.

דיון והכרעה

12. יש לראות בהקמת וניהול מעבדות הסמים כפעולות עברייניות, הפוגעות במגוון ערכים חברתיים ובהם הגנה על הציבור מפני הנזקים הישירים שנגרמים לגופם של הצרכנים הפוטנציאליים, והנזקים העקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות רכוש ואלימות הנלוות לצריכת הסם.

במסגרת ע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018) התייחס בית המשפט העליון לתופעת ריבוי המעבדות, ושיגר מסר ברור לעוסקים בתחום זה:

"צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם... ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים צריכה להילמד מאופייה של המעבדה, משך התקופה בה הופעלה וכמות הסם.

בענייננו מדובר במעבדה אשר הופעלה במשך כחצי שנה (לפחות בכל הנוגע לחלקו של נאשם 1), הכילה ציוד רב, וכמות הסם שנתפסה בה עמדה על כ- 50.05 ק"ג. יצוין כי על-פי מדיניות התביעה, מקום בו נתפס במעבדה סם במשקל הנמוך מ- 50 ק"ג מוגש כתב האישום לבית משפט השלום.

במסגרת נסיבות ביצוע העבירה יש ליתן את הדעת גם לתכנון שקדם לביצוע העבירה, אשר בא לידי ביטוי בשכירת הבית ובהתקנת הציוד הרלוונטי.

הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם מהפצת הסם והמשך הפקתו הוא משמעותי. יחד עם זאת, הנזק הקונקרטי נמוך יותר, מאחר שנמנעה הפצת הסמים שנתפסו.

בהינתן האמור, ניתן לסכם את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, כבינונית.

בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

רע"פ 3287/21 **עתמין נ' מדינת ישראל** (12.5.2021) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שגידל בביתו ובחממה בחצרו סם מסוכן מסוג קנבוס **במשקל כולל של 51 ק"ג**. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר, אך חרג מגבולות המתחם שקבע והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר**. בהתחשב בשיקולי שיקום ובשים לב לכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, השית על המבקש 20 חודשי מאסר בלבד, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש.

רע"פ 174/21 **סויסה נ' מדינת ישראל** (25.2.2021) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך ששכר שתי יחידות ומחסן הצמודים לבית קרקע בהם הקים מעבדה לגידול קנבוס **במשקל כולל של 38 ק"ג**. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 28 חודשי מאסר, אך חרג מהמתחם שקבע והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר**. בהתחשב בשיקולי שיקום ובשים לב לכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, השית על המבקש 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש.

רע"פ 6041/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (22.10.2018) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, וגניבת חשמל בכך שגידל קנבוס **במשקל כולל של 39.5**

ק"ג וגנב חשמל בשווי 40,000 ₪. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר**, והשית על המבקש 20 חודשי מאסר, תוך מתן משקל לשיקולי שיקום אך חרף המלצת שירות המבחן להריגה מהמתחם. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את הערעורים שהגיש המבקש על חומרת העונש.

ע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.9.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גידול סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן בכך ששכר דירה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 33.5 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר**, והשית על המערער 23 חודשי מאסר (27 כולל הפעלת מאסר על תנאי), לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל ערעור שהוגש על חומרת העונש והעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשי מאסר בשל שיקולי שיקום (והפעלת התנאי בחופף).

ת"פ (מחוזי ת"א) 28397-10-19 **מדינת ישראל נ' פרולוב** (3.3.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן ונטילת חשמל שלא כדין בכך שהחזיק ותפעל מעבדה בה גידל קנבוס **במשקל כולל של 50 ק"ג**. באותו מקרה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 23 ל- 51 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 28847-09-20 **מדינת ישראל נ' יבלונקה** (12.9.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, בכך שהקים מעבדה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 47 ק"ג** במשך שלושה חודשים. באותו מקרה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 45 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 20 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 6090-10-19 **מדינת ישראל נ' פלופסקי** (13.7.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וגניבת חשמל בכך שהקים מעבדה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 52 ק"ג**. באותו מקרה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 52 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 35223-09-19 **מדינת ישראל נ' הורוביץ** (9.3.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן בכך שהקים בוילה ששכר מעבדה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 54 ק"ג**. במקרה זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 22 ל- 50 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. באותו מקרה ציינתי, כי על בסיס עמדת בית המשפט העליון, לא מן הנמנע שבעתיד הקרוב יהיה מקום לבחון החמרה נוספת במתחמי הענישה ההולמים.

ת"פ (שלום ב"ש) 52720-11-19 **מדינת ישראל נ' בן שושן** (18.11.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והפרת הוראה חוקית בכך שהקים, יחד עם שניים נוספים, בבית ששכר, מעבדה בה גידלו קנבוס **במשקל כולל של 36 ק"ג**, תוך שהוא מפר הוראה חוקית אשר הוטלה עליו במסגרת תיק מעצר. בית המשפט קבע **מתחם ענישה כולל שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ההבחנה בין הנאשמים

13. יש מקום לבצע הבחנה מסוימת בין נאשם 1 לנאשם 2, הנשענת על הפער בין משך מעורבותם בניהול המעבדה. אזכיר בהקשר זה כי על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 1 היה מעורב בניהול המעבדה לאורך כל התקופה הרלוונטית העומדת על כחצי שנה, בעוד נאשם 2 הצטרף לניהול המעבדה רק כשלושה חודשים מאוחר יותר. יחד עם זאת, חשוב לציין כי מדובר בהבחנה היוצרת פער מצומצם בלבד בין המתחמים השונים, שכן עוצמת הפגיעה בערכים נלמדת מעצם הקמת המעבדה, ניהולה והסכנה הטמונה לבריאות הציבור בהפצת הסמים. נתונים אלה אינם משתנים בין אם מדובר בניהול מעבדה לפרק זמן של שישה חודשים, ובין אם מדובר בניהול מעבדה לפרק זמן של שלושה חודשים.

14. בכל הנוגע למתחם הרלוונטי בעניינו של נאשם 4, דומני כי המתחם המוצע על-ידי התביעה חמור יתר על המידה, ואינו משקף את חלקו המצומצם כמסייע בתפעול המעבדה, ואת חוסר הבהירות ביחס לתקופת הסיוע, אשר כדברי הסנגור יכולה להיות כזו הנמדדת גם במספר ימים.

בנסיבות אלה, דומה כי הרף התחתון של המתחם חייב להיות כזה המאפשר ריצוי מאסר בעבודות שירות, בדומה לנטען על-ידי הסנגור.

מתחם העונש ההולם - סיכום

15. על יסוד כלל הנתונים שפורטו, ראיתי לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

נאשם 1 - מתחם הנע בין 23 חודשי מאסר ועד 50 חודשי מאסר.

נאשם 2 - מתחם הנע בין 21 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר.

נאשם 4 - מתחם הנע בין תקופת מאסר בת מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

16. נתתי משקל להודאת הנאשמים במיוחס להם. כידוע להודאה שני היבטים: ההיבט הראשון הוא זה המשקף את הפנמת הפסול במעשים; וההיבט השני הוא זה המשקף את החיסכון בזמן ציבורי. שני ההיבטים האמורים מצדיקים ראיית ההודאה כנתון מצדיק הקלה בעונש, וכך יש לעשות גם בענייננו.

17. מעבר למשקל שניתן להודאה, הרלוונטי לשלושת הנאשמים, ראיתי לשקול את נתוניהם הקונקרטיים של כל אחד מהנאשמים, כמפורט להלן:

נאשם 1 - נתתי משקל לנתוניו האישיים המורכבים, העובדה כי מדובר באב לילדה בעלת צרכים מיוחדים, וכן לטיפול המסור אותו הוא מעניק להוריו הזקוקים לו. נתונים אלה מצדיקים התחשבות ממשית בגדרו של מתחם הענישה.

מנגד, קיים משקל מסוים לעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות רכוש, סמים (לצריכה עצמית) ואלימות, ולעובדה כי ריצה בעבר עונש מאסר בן 6 חודשים. עברו הפלילי של הנאשם אינו מאפשר אימוץ הרף התחתון של המתחם, הגם שאין בו כדי להצדיק החמרה ממשית.

נאשם 2 - הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אב לחמישה ילדים, ומתפקד באופן מיטבי בתא המשפחתי. בנוסף, מדובר בנאשם הסובל מחרדות כעולה מהנתונים שהונחו בפניי. אף אם אין המדובר בנתונים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם, ברור כי יש בהם כדי להצדיק את אימוץ הרף התחתון של המתחם.

אציין כי מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה עולה כי כליאתו של הנאשם עלולה להחמיר את מצבו הנפשי ולהוביל להתדרדרות, וברור כי חשש מעין זה קיים לעולם שעה ששליחתו למאסר של אדם נעדר הרשעות קודמות עומדת על הפרק, קל וחומר, כזה הסובל מחרדות וזכה לטיפול כזה או אחר לאורך השנים.

יחד עם זאת, אינני סבור כי מדובר באותם מקרים חריגים ונדירים בהם יש במצב בריאותי/נפשי כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, וחזקה על שרות בתי הסוהר כי יעניק לנאשם את הליווי והתנאים הנדרשים על-מנת שיצלח את תקופת מאסרו.

נאשם 4 - יש לנתוניו האישיים החיוביים של הנאשם משקל ממתן. לצד זאת, מדובר במי שלחובתו מספר הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הגם שאין המדובר בהרשעות מן הרף הגבוה, וממילא, למעט תקופת מאסר בת מספר ימים עת שירת בצבא, לא ריצה הנאשם עונש מאסר. נסיבות אלה מצדיקות גזירת הדין בהתאם לרף

התחתון של המתחם.

לא ראיתי להיעתר לעתירת הסנגור לחריגה מהמתחם והטלת צו של"צ, אף אם זו מבוססת על תסקיר שרות המבחן. לשיטתי, אין מדובר במי שעבר הליכי שיקום מהסוג המצדיק חריגה מהמתחם, וממילא אין די בנתונים שפורטו בתסקיר כדי להצדיק זאת.

18. לאור האמור לעיל, החלטתי להשית על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי תקופת מעצרו: 23.4.2020 עד 4.7.2020).

הנאשם יתייצב ביום 12.12.21 בשעה 08:00 במתקן ניצן או במתקן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. חודש (1) מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.2022.

ה. חילוט (בהסכמה) סך של 2,035 ₪ שנתפסו במקום העבירה.

נאשם 2

א. 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי תקופת מעצרו: 23.4.2020 עד 28.6.2020).

הנאשם יתייצב ביום 12.12.21 בשעה 08:00 במתקן ניצן או במתקן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. חודש (1) מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך ₪ 3,000 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.2022.

נאשם 4

א. 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בעמותת "המשקם" באצטדיון רמת-גן.

הנאשם יתייצב ביום 21.11.2021 שעה 08:00 בפני הממונה על עבודות שירות לצורך ריצוי עונשו.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. חודש (1) מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך ₪ 1,000 או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.2022.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן והודע היום, כ"א חשוון תשפ"ב, 27 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיא